

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško
šolsko leto 2016/17, 27. februar 2017, številka 3, letnik VI

»Bistveno je ponavljanje, utrjevanje ...«

Naša učenka Sandra Baumkirher izbrana v rokometno reprezentanco

Zimska šola v naravi: »Golte so zakon«

Priprava na pustno povorko

Šolska knjižnica na obisku v vrtcu: Tomov repek

Konjički v 3.b-razredu

Nasmeh do ušes

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2016/17, 27. februar 2017, številka 3, letnik VI

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Klara Brečko, Patricija Mehle, Lucija Hrastnik, Barbara Grešak, Klara Peklar, Jakob Pirš, Nika Pušnik, Tadej Medved, Klemen Kerin, Nick Šumah, Nik Alauf Fantinatto, Karin Vodišek, Jure Maček, Lukas Vodišek, Zoja Škorjanc, Jani Padežnik, Denis Brižič, Naj Zorko, Svit Nemeč, Anej Romih, Gal Čop, Maks Vodišek Razboršek, Toni Turnšek, Matija Vrečko, Vit Zeme, Mitja Marot, Jonas Laznik, Neli Ojsteršek, Enej Romih, Kristjan Žužek, Mark Beltram, Ana Grbić, Katja Pajk, Eva Vujasinović, Nerim Gavranović, Miha Gotar, Gorazd Gal Kovčan, Jernej Gradič, Julija Voga, Tjaša Iršič, Urh Ozimek, Nejc Teršek, Žana Mastnak, Lara Horjak, Lara Privšek

Naslovnica: Jure Golob

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

INTERVJU

»Bistveno je ponavljanje, utrjevanje nečesa, kar se je pes že naučil«

Vsako leto v naši šoli organiziramo Noč branja. Nanjo povabimo goste, da še bolj popestrimo dogajanje. Letos smo povabili Kinološko društvo reševalnih psov Celje. Vodniki in njihovi štirinožni prijatelji so se nam pridružili v soboto zjutraj po zajtrku in z nami preživeli lep začetek dneva. Med druženjem so nam predstavili in tudi prikazali osnovno delovanje društva ter naloge, ki jih pes opravlja, medtem ko rešuje človeško življenje. Dopoldne z reševalnimi psi je bilo res pravo doživetje za mlajše in tudi malo starejše otroke. Po skupnem druženju smo vodnike povabili na malico, kjer smo jih tudi zastavili nekaj vprašanj.

Vaše društvo se lahko pohvali s kar nekaj uspehi. Kako ste zadovoljni z dosežki?

Z dosežki smo zelo zadovoljni. Ponosni smo tudi na trdo delo vseh v društvu, ker pri reševanju vse temelji na sodelovanju in pomoči. Lani smo imeli celo svetovno prvakinja v iskanju pogrešanih v naravi. Letos smo skoraj ohranili te dosežke, saj je naš član Sebastjan Strašek dosegel tretje mesto na tekmovanju, kjer so vodniki iskali pogrešane v naravi. Imamo tudi pet članov v elitni slovenski mobilni enoti reševalnih psov. To je vodilna enota za hitre intervencije. Kar nekaj v društvu nas je tudi takšnih, ki imamo najbolj prestižno licenco, in sicer za reševanje v mednarodnih akcijah.

Ali je pes katerekoli pasme primeren za reševalnega psa?

Načeloma je. Ampak najbolj gledamo na velikost psa, saj ne sme biti premajhen, ne sme pa biti tudi bernardinec, saj zaradi svojih kilogramov težko premaguje ovire. Tudi vodniki moramo psa na izpitu dvigniti in ga predati drugemu, pri čemer je osemdeset kilogramov res malce težko dvigniti (smeh). Sicer je načeloma bolj pomemben vodnik, saj mora biti pripravljen vlagati veliko časa in dela v psa. Drugače pa sta najbolj primerni pasmi retriever in ptičar. To sta najbolj »popularni« pasmi, ker so ti psi tudi lažje oziroma hitro učljivi ter primerno telesno grajeni. Sicer pa bi se dalo izšolati vsakega psa.

Ali je vsak pes določene pasme, ki je primeren za reševalnega psa, primeren za to nalogo?

Da. A pomembno je, da ni agresiven. Če lastnik pokaže voljo in vложи kar nekaj svoje energije in dela v svojega štirinožnega prijatelja, potem je primeren vsak.

Katera je najpomembnejša značilnost psa pri reševanju? Kaj je ključno – dober vonj ...?

Ključna lastnost je, da ima pes rad ljudi. Se pravi, da ga ljudje zanimajo, da je rad v njihovi družbi,

da je psihično stabilen, da ni nervozen, paničen, da se v vseh okoliščinah obnaša enako, torej da ne pokaže agresije. Pomembno je tudi to, da se rad igra. To so osnove, iz katerih izhaja nagrajevanje psov.

Ključnega pomena pa je predvsem socializacija, torej da psa vzgajamo v reševalni smeri, če se za to odločimo.

Zagotovo sposobnosti in primernost psa niso dovolj. Kakšno znanje mora imeti lastnik oziroma vodnik reševalnega psa?

Tudi vodnik mora opraviti izobraževanje. To poteka na Igu in obsega kar nekaj različnih predmetov. Vodnik mora narediti izpit iz prve pomoči za človeka in iz prve pomoči za psa. Mora imeti tudi znanje s področja radijskih postaj, izpit iz reševanja izpod ruševin, znanje o gorah in nevarnostih. Potem je pomembna tudi vrвна tehnika, ki jo uporabimo, če želimo reševalnega

psa spraviti iz tretjega nadstropja in je stopnišče zaprto, dvigalo pa ne dela. Takrat uporabimo vrvno tehniko in takrat se vodnik in pes spustita s plezalno opremo po steni bloka varno na tla. Potem moramo imeti še dobro orientacijo, da znamo brati karte in da se znamo orientirati v naravi.

Pri kateri starosti se posameznik lahko odloči, da se bo vključil v kinološko društvo reševalnih psov? Katere pogoje mora izpolnjevati?

Vodnik mora biti polnoleten. Pogoj so vodniški izpiti, pri čemer se lahko vključijo tudi tisti, ki niso polnoletni, vendar morajo imeti dovoljenje staršev. Da nekdo postane del našega kinološkega društva, drugih pogojev ni, razen polnoletnosti in opravljenih izpitov ter da je človek pripravljen sodelovati in pomagati. Poleg treningov je še veliko drugega dela, na primer delovne akcije na poligonu. Ampak dobrodošel je vedno vsak novi član.

Za katere primere reševanja so usposobljeni psi?

Izpite imajo narejene za reševanje izpod ruševin in za iskanje pogrešanih v naravi. Treniramo tudi iskanje v snegu, vendar to pokriva gorska reševalna služba. To uporabljamo kot dodatni trening, vendar ne v resničnih akcijah.

Ali lahko psa nečesa naučimo dokončno ali je treba njegovo znanje in veščine nenehno obnavljati, dopolnjevati ...?

Bistveno je ponavljanje, torej utrjevanje nečesa, kar se je pes že naučil. Če želimo, da so stvari pravilno izvedene, sta vsekakor bistvena utrjevanje in ponavljanje. Treningi trajajo celo življenje. Nikoli ne moremo reči, da smo dovolj dobri in da lahko zato nehamo trenirati. Vedno pride še kakšna nova stvar, ki se je lahko naučimo, jo nadgradimo.

Kdaj pes ni več primeren za reševanje? Kdaj se upokoji? Kaj se z njim dogaja po upokojitvi?

Ko vidimo, da ne zmore več napora. Takrat začne uživati v pokoju (smeh).

Katja Pajk in Eva Vujasinović, foto: Jakob Pirš

Kinološko društvo reševalnih psov Celje je bilo ustanovljeno 20. oktobra 2005. Ustanovni člani in članice so se že pred ustanovitvijo samostojnega društva več let ukvarjali z reševanjem. Po ustanovitvi so se včlanili v Kinološko zvezo Slovenije, katere člani so od 1. januarja 2006. Kot že ime pove, je primarna dejavnost društva šolanje reševalnih psov in njihovih vodnikov. Z reševanjem se ukvarja veliko članov in članic v društvu. Vir: spletna stran društva

LITERARNO POUSTVARJANJE

Pes Bruno

Nekoč je živel fant Marko. Živel je v hiši, ki je bila na vasi malo stran od mesta. Družina tega fanta je bila zelo bogata. Imeli so zelo veliko podjetje, iz katerega so izvažali veliko predmetov. Marku so kupili vse, kar si je želel, razen psa, ki si ga je želel že zelo dolgo. Nekega dne, ko se je šel igrat s prijatelji, je v starem skednju videl, da se nekaj premika. V ta skedenj ni šel, ker mu starši tega niso dovolili. Naslednji dan ga je kljub vsemu premagala radovednost. Ko je vstopil, je v kotu videl prestrašenega in lačnega psa. Šel je do njega in videl, da nima ovratnice. Medtem ko ga je hotel pobožati, ga je poklicala mamica, da mora domov. Spomnil se je, da ima v nahrbtniku sendvič. Hitro ga je dal psu, nato je švignil domov. To se je ponavljalo vsak dan. Marko je psu dal ime Bruno. Bruno je že zrasel in je bil zdresiran, ker ga je Marko vsak dan poskušal naučiti osnovnih stvari. V petek se je odločil, da ga bo pokazal staršem. Ko je prišel, je videl, da ga Bruno čaka, kot da bi vedel, da ga bo odpeljal domov. Prišel je domov in videl, da njegova starša pijeta sok ob velikem bazenu. Ko sta starša videla psa, sta takoj skočila pokonci. Marko ju je poskusil prepričati, a mu ni uspelo. Nato se je spomnil, da je Bruna naučil osnovnih veščin. Pokazal jima je, kaj Bruno zna, zato sta se starša odločila, da ga bodo obdržali. Tako so vsi živeli srečno do konca svojih dni.

Nerim Gavranović

ROKOMET

Izbrana v rokometno reprezentanco

Sandra Baumkirher, ki bo sredi leta 2017 dopolnila petnajst let, se že od prvega razreda Osnovne šole Primoža Trubarja Laško ukvarja z vrhunskim športom. Oktobra 2010 je začela trenirati rokomet in ga je eno leto trenirala pri priznanem trenerju gospodu Janezu Goršiču, ki je edino tisto leto imel treninge v matični osnovni šoli v Laškem. Sicer jih ima v Celju v rokometni šoli.

Nadalje je od septembra 2011 do junija 2012 Sandra trenirala mini rokomet pri Rokometnem klubu TKI Dol pri Hrastniku, konec sezone 2011/12 oziroma marca 2012 pa je začela tudi trenirati pri Ženskem rokometnem klubu Celje – Celjske mesnine. Najprej je igrala kot krilo, zelo kmalu pa tudi kot levi in desni zunanji igralec.

Treningi so petkrat tedensko oziroma od ponedeljka do petka po uro in pol v Šolskem centru Celje ali dvorani Golovec. Ob sobotah (včasih tudi ob nedeljah ali čez teden) so redne tekme v državnem prvenstvu (večinoma kar po dve tekmi, za lastno kategorijo in še za leto ali dve leti starejše deklice), poleg tega obveznost predstavljajo še enotedenski rokometni kampi, vsako leto po en teden mednarodni turnir v Nemčiji (kjer so rokometnice praviloma uvrščene med prvimi tremi ekipami), v tej sezoni tudi reprezentanca ... Navedeno zahteva kar veliko

naporov, odrekanih stroškov in discipline, usklajevanja s šolskimi in z ostalimi obveznostmi, kar pa ni težko, saj Sandra rokomet obožuje. Pogosto gredo tudi na igrišče, kjer igramo košarko, Sandra tudi plava, teče, kolesari, rola, smuča ... V letu 2014 se ji je uresničila velika želja, saj je dobila pravi rokometni gol in lahko od takrat vadi kar doma na dvorišču. Optimalno bi bilo, da bi pred hišo naredili četrtno igrišča, vendar za to ni dovolj sredstev.

V posameznih sezonah je Sandra beležila izjemne rezultate (prvi dve sezoni sicer še ni veliko igrala, nadalje pa je bila vsako sezono kot leva ali desna zunanja igralka med prvimi strelkami v svoji kategoriji, med boljšimi pa celo v starejših ekipah, kjer je praviloma igrala kot desno krilo, v zadnji sezoni pa tudi kot leva ali desna zunanja oziroma t. i. »bek«) ...

Sezona 2012/13: z ekipo mlajše deklice B – 11 let je zasedla tretje mesto v Sloveniji oziroma osvojila bronasto medaljo

Sezona 2013/14: v kategoriji mlajše deklice B – 11 let je na 14 tekmah dala kar 109 golov (povprečje 8 golov na tekmo). Hkrati je igrala tudi v prvi postavi leto starejših mlajših deklic A – 12 let, pri katerih je na 18 tekmah dala 48 golov. S slednjimi so na zaključnem turnirju v Logatcu postale državne prvakinje (zlata medalja), Sandra je kot desno krilo na dveh tekmah dosegla 7 golov in bila izbrana celo v najboljšo sedmerico turnirja.

Sezona 2014/15: v kategoriji mlajše deklice A – 12 let je na 16 tekmah dala 159 golov (povprečje 10 golov na tekmo). Hkrati je igrala tudi v ekipi starejših deklic A – 14 let, pri katerih je na 22 tekmah dala 100 golov (povprečje 5 golov), s čimer je prav tako dosegla izreden uspeh, saj so bile na zaključnem turnirju v Celju s Krimom in z Žalcem državne podprvakinje (srebrna medalja). Sandra je kot desno krilo na dveh tekmah dala 10 golov (s tem si je delila tudi mesto najboljše strelke zaključnega turnirja) in bila spet oziroma že drugo sezono zapored izbrana v najboljšo sedmerico zaključnega turnirja kot najboljšo desno krilo v Sloveniji.

Sezona 2015/16: pri starosti 13 let je igrala za starejše deklice A – 14 let. Na 24 tekmah je dala kar 158 golov (povprečje 7 golov na tekmo), dosegle so končno zelo lepo četrto mesto v Sloveniji.

Sezona 2016/17: v svoji kategoriji starejše deklice A – 14 let je na dosedanjih 12 tekmah (do konca sezone je še 9 tekem) dala 140 golov (povprečje kar 12 golov na tekmo). Hkrati igra tudi v ekipi leto do dve starejših kadetinj – 16 let. Na 8 tekmah je dosegla 46 golov (povprečje 6 golov), s čimer se bo tudi v tej sezoni potegovala za prva mesta v državi.

Kot je razvidno, Sandra vsako leto napreduje, zaradi česar je bila v tej sezoni, 2016/17, povabljen na izbor za reprezentanco Republike Slovenije (starost do 17 let, t. i. U-17), čeprav je več kot dve leti mlajša. Bila je izbrana v reprezentanco na desno krilo, čeprav je desničarka (na desnem krilu so praviloma levičarke, op. p.). Dekleta v reprezentanci se izredno dobro razumejo, kar ji daje še večjo motivacijo, je pa veliko dodatnih obveznosti, saj ima reprezentanca večkrat mesečno tudi po več dni skupaj treninge na različnih lokacijah po vsej državi in v tujini. Dekleta so odigrala tudi že dve prijateljski tekmi z reprezentanco Republike Hrvaške (v Zagrebu so izgubila in v Novem mestu zmagala) in prav tako z reprezentanco Češke na Češkem (enkrat takoj po

daljši vožnji izgubila, naslednji dan je sledil neodločen rezultat).

Seveda je rokomet kolektiven šport in so pogosto enako kot gol ali celo več vredni sodelovanje, obramba, podaje, »kontre«, motivacija ... Predpogoj za vse to so kolektiven duh, sodelovanje, pravo vzdušje v ekipi, odlični trenerji (to sezono za Sandro pri starejših deklicah Iva Jug, pri kadetinjah Mitja Lesjak in ostali), sponzorji, pogoji ...

Želje so, da bi Sandra še naprej tako uživala v rokometu, saj le ob takšni motivaciji, pogojih in trdem delu pridejo tudi rezultati, še posebej je v ospredju želja, da ne bi bilo poškodb, ki so pri rokometu na žalost kar pogoste, prav tako da bi znale igralke po načelu zdrav duh v zdravem telesu pozitivne izkušnje iz športa uporabiti pri nadaljnjem šolanju in v življenju.

Edi Baumkirher

KEEP
CALM

V letošnjem šolskem letu bomo organizirali odbojkarsko tekmo med učitelji naše šole, starši in učenci. Če vas tovrstno sodelovanje zanima, se lahko še vedno prijavite po e-pošti jure.pikl@oslasko.si.

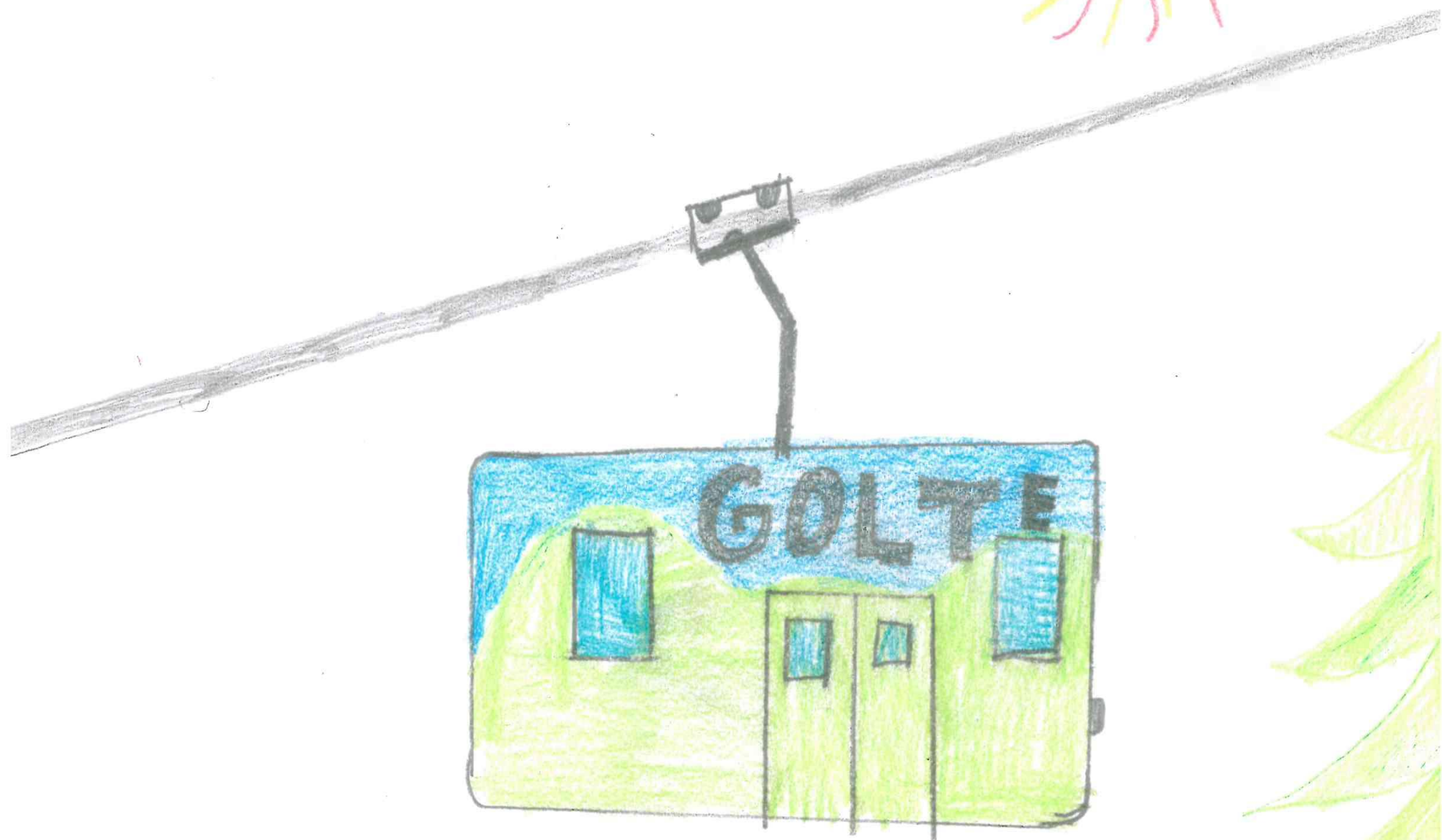
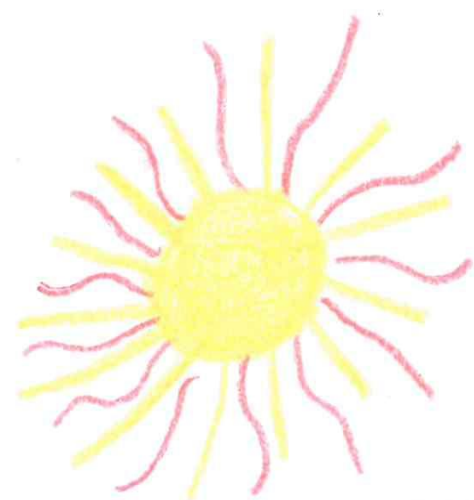
AND
PLAY

VOLLEYBALL

23.1.-27.1.2017 Miha Gotar

ZIMSKA ŠOLA V

NARAVI GOLTE

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

»Golte so zakon«

Kot vsako leto so tudi letos petošolci vseh naših šol odšli v zimsko šolo v naravi, in sicer na Golte. Iz njihovih zapisov je razvidno, da so se imeli zelo lepo.

Najbolj so mi bili všeč kosilo in disko večer ter smučanje. Ko smo se peljali s sedežnico, me je bilo malo strah. Proge so bile svetovne. Najbolj super proge so bile Ročka in Turist ter Stari Stani. Navdušen sem bil nad sobo in posteljo. Všeč mi je bilo tudi, da smo za sobe imeli kartice. Ni mi bilo všeč, ko sem padal čez skakalnico.

Gorazd Gal Kovčan

Cel teden je bilo super. Naučil sem se smučati. Obroki hrane so bili zelo okusni. Smučišče na Golteh je lepo urejeno za začetnike in izkušene smučarje. Imel sem se lepo in upam, da so se imeli tudi drugi.

Jernej Gradič

Na Golteh mi je bilo najbolj všeč, da je bila dobra hrana, da so bile čiste in lepe sobe ter da je bil zelo urejen hotel. Prve tri dni sem na smučanju kar naprej padala. Zadnja dva dni pa ne. Najboljše se je bilo peljati z gondolo in s sedežnico. Vesela sem, da zdaj znam smučati. To je bila moja želja.

Julija Voga

Teden, ki sem ga preživela na Golteh, je bil eden boljših. Nekatere stvari so mi bile bolj všeč, nekatere manj. Kar všeč mi je bilo smučanje. Zato ker sem bila v najboljši ekipi in ker smo smučali kar samostojno. Bila sem v ekipi učiteljice Nene. Zelo je skrbela za našo varnost. Malo manj mi je bil všeč pouk. Bilo ga je zares veliko. Kar štiri šolske ure na dan. Najbolj mi bo ostal v spominu nočni pohod. Tega tedna nikoli ne bom pozabila.

Tjaša Iršič

Ponedeljek, 23. januar

V ponedeljek je bil izvrsten dan. Na Golte sem šel s sošolci in sošolkami s kombijem. Ko smo prispeli, smo odšli na gondolo. Malo se je tresla, zato mi je postalo slabo. Kmalu smo prišli v hotel, morali smo počakati na sobe. Razpakirali smo in odšli smučat. Nato smo po smučanju zaspali.

Torek, 24. januar

Zbudili smo se zgodaj. Dan je za mene potekal hitro. Po zajtrku smo odšli v kongresno dvorano. Imeli smo pouk, nato smo odšli smučat. Po večerji smo šli na nočni pohod.

Sreda, 25. januar

Ko sem se zbudil, sem bil zelo zaspan. Počasi sem si šel umiti zobe. V kopalnici sem po nesreči razbil kozarec. Zvečer smo si z Marcelom in Janom naredili kopel v kopalnici. Po kopeli smo šli spat.

Četrtek, 26. januar

Ko smo se zbudili, smo bili dobre volje. Šli smo si umiti zobe. Potem smo šli na zbirno mesto in počakali na učno uro. Po njej smo šli smučat. Bilo je zabavno. Po smučanju smo utrujeni odšli jest in nato spet smučat. Po smučanju smo odšli v kongresno dvorano. Potem smo šli v jedilnico jest in plesat. Zaspani smo odšli v sobe, zato smo takoj zaspali.

Petek, 27. januar

Zbudili smo se in začeli pakirati kovčke. Po smučanju smo odnesli prtljago v avtobus in kombi. Na recepciji smo počakali do kosila. Veseli in nasmejani smo se odpravili domov. ***Urh Ozimek***

Ponedeljek, 23. januar

Zbudil sem se ob običajnem času. Bil sem zelo vzhičen, saj sem šel v šolo v naravi. Na Golte smo se peljali s kombijem. Nekaj časa smo se peljali z gondolo. Kmalu smo prišli v sobe. Preoblekli smo se, saj smo morali biti pripravljene na smučanje. Bilo je zabavno in bil sem v skupini najboljših. Zaspal sem zelo vesel.

Torek, 24. januar

Zbudil sem se vesel. Z Lanom in Rokom sem se pripravil na zajtrk. Najedli smo se. Po zajtrku je prišel čas za smučanje. Napredoval sem. Kosilo je bilo zelo dobro. Nato smo se spočili. Končno smo šli spet smučat. Sledil je pouk. Pojedli smo večerjo in se pripravili na pohod. Bilo je temno, ampak sem imel svetilko. Zvečer smo igrali enko, nato pa sladko zaspali.

Sreda, 25. januar

Zjutraj sem pomislil, kaj bi se ob tem času dogajalo na navaden šolski dan. Seveda sem se spomnil tudi na družino. Zajtrk se mi je prav prilegel. Pri pouku smo razglabljali o legi Slovenije. Smučal sem že zelo dobro. Zabaval sem se. Dan je bil poln veselja in smeha.

Četrtek, 26. januar

Vedno bolj smo pogrešali starše. Na žalost Lan zaradi slabega počutja ni mogel smučati. Smučali smo hitro in dobro. Zvečer smo imeli zabavo. Jedli smo pico. Poslušali smo glasbo in plesali. Priznam, da sem se veselil naslednjega dne in konca šole v naravi, saj sem pogrešal družino.

Petek, 27. januar

V petek smo po zajtrku šli smučat. Pouka nismo imeli. Ko smo se z gondolo vozili proti dolini, smo se spominjali najlepših trenutkov. Svojih najbližjih smo bili zelo veseli, saj še nikoli nismo preživeli toliko časa brez njih.

Nejc Teršek**Ponedeljek, 23. januar**

Prvič sem se peljala z gondolo. Bil je super občutek. Ko smo prispeli do hotela, smo odšli v svoje sobe in razpakirali prtljago. Ura smučanja je bila zelo zabavna in pouk tudi. Ko smo pojedli večerjo, smo odšli v svoje sobe. Z Julijo in s Tjašo smo gledale televizijo, potem pa zaspale.

Torek, 24. januar

Zbudile smo se že kar zgodaj. Oblekle smo se in se odpravile na zajtrk. Sledila je učna ura. Pripravili smo se na smučanje. Bilo je zelo zabavno. Po kosilu je bil čas za počitek. Zvečer smo se z Julijo in s Tjašo stuširale, pogledale Usodno vino in zaspale.

Sreda, 25. januar

Zjutraj nas je zbudilo trkanje učiteljice, ki nam je prinesla telefone. Hitro smo se oblekle in pohitele na zajtrk. Po zajtrku je sledil pouk. Po dveh urah smučanja smo odšli na kosilo. Po počitku smo spet smučali. Zvečer smo bile utrujene in smo hitro zaspale.

Četrtek, 26. januar

Zbudile smo se ob šestih. Po zajtrku je sledil pouk. Po pouku smo se preoblekli v kombinezone in odšli na smučišče. Potem je sledilo kosilo in po njem počitek. Potem je bilo že spet smučanje in po smučanju še pouk. Po večerji je sledilo presenečenje. Imeli smo glasbeni večer. Poslušali smo glasbo in plesali.

Petek, 27. januar

Zbudili smo se že zelo zgodaj. Nismo imeli pouka, zato smo šli takoj smučat. Po smučanju smo morali vrniti smuči in prtljago odnesti na hodnike. Kratek čas smo čakali, potem smo s kovčki odšli do recepcije. Nato smo imeli kosilo in odšli domov.

Žana Mastnak

Jeseni, ko smo prišli v peti razred, smo izvedeli, da bomo šli v zimsko šolo v naravi. Tega smo se zelo veselili. Januarja smo se dobili pred šolo v Debru. Z avtobusom smo se odpeljali do Golt, kjer nas je že čakala gondola. Ko smo prišli do hotela, smo šli na recepcijo, kjer smo dobili ključe od sob. Počakali smo do kosila. Po njem smo se namestili v sobe. V hotelu smo imeli pouk. Potem smo šli smučat. Po smučanju smo šli v sobe in se pripravili za večerjo. Zelo smo se zabavali. V sredo smo se prvič peljali s sedežnico. Potrebovali smo vajo, a smo se vseeno naučili. V četrtek zvečer smo šli na nočni pohod. Ta dan smo imeli tudi poslovilno zabavo. V petek smo se vračali domov. Malo smo bili žalostni, ker smo morali zapustiti prečudovit hotel. Bilo je super.

Lara Horjak in Lara Privšek

...

Nika Pušnik: Hrana je bila zelo dobra, najboljša pa je bila pica.

Tadej Medved: Naučil sem se smučati in pri tem samo nekajkrat padel.

Klemen Kerin: Najbolj mi je ostalo v spominu, ko so nas učitelji prvi dan testirali.

Nick Šumah: Imeli smo disko in jedli pico.

Nik Alauf Fantinatto: Bilo je zelo lepo. Če bi imel možnost, bi šel še enkrat.

Karin Vodišek: Hrana je bila odlična in naučila sem se smučati.

Jure Maček: Zelo dobro smučišče in lep hotel.

Lukas Vodišek: Bilo mi je všeč, ko sem napredoval v boljšo skupino.

Zoja Škorjanc: Naučila sem se smučati okoli količkov in se voziti na sedežnici.

Jani Padežnik: Učenje smučanja, zabava s prijatelji in učenje – super!

Denis Brižić: Prvič sem stal na smučeh in se veliko naučil.

Naj Zorko: Šel bi še enkrat, a tokrat s starši.

Svit Nemec: Če bi lahko odločal, bi rekel, da ostanemo še en teden.

Anej Romih: Bilo je lepo. Šel bi še enkrat.

Mitja Marot: Prvič vožnja z gondolo in prvič na smučkah – super je bilo.

Jonas Laznik: Užival sem, ker smo imeli svoje sobe.

Neli Ojsteršek: Prebivali smo v zelo lepem hotelu.

Enej Romih: Naučil sem se bolje smučati.

Kristjan Žužek: Smučanje mi je bilo tako všeč, da bi šel še enkrat.

Mark Beltram: Šel bi še enkrat, ker je bilo zabavno.

Ana Grbić: Sobe so bile zelo lepe.

PŠ DEBRO

Priprava na pustno povorko

Bliža se z veliko hitrostjo ... pust. Prihaja čas rajanja, veseljačenja, pustnih šem. Učenci 1.a-razreda Debro se tega pustnega časa izjemno veselimo.

Letos smo si zadali cilj, da se bomo predstavili kot skupinska maska skupaj s 1.b-razredom. Razmišljali smo, v kaj bi se maskirali, in prišli do soglasja: snežaki bomo. Pri tem so nam priskočili na pomoč tudi starši, ki so priskrbeli material za obleke. In smo se podali v delo. Malce smo šivali, lepili, oblikovali ... in nastali so prav lepi snežaki.

Vas zanima, kakšni? Pridite nas pogledat na pustno povorko, ki bo v soboto, 25. februarja. Za majhno potešitev radovednosti pa vam ponujamo nekaj fotografij.

Suzana Oder

PUST

Pustni krofi

**Sestavine za
približno 24
krofov:**

1 kg moke (mehke)
2 vrečki kvasa
1 dag soli
2 celi jajci in 2
rumenjaka
14 dag sladkorja
1 dl olja
2 žlici jogurta
1/2 dl ruma
limonina lupina
1 vanilijev sladkor
1/2 l mleka

Postopek:

Presej moko in naredi kupček. Nanj naribaj limonino lupino. Na desno daj sol, olje, jajca, rum in jogurt. Na levo daj kvas, vanilijev sladkor in žlico sladkorja. Mleko zagrej na 40 stopinj in mu dodaj preostali sladkor. Mleko med mešanjem s kuhalnico ali z žlico počasi zlivaj na stran, kjer je kvas, in postopoma zajemaj vse sestavine. Ko je testo zmešano, ga zgneti (na roke ali z mešalcem), da je gladko in na videz svilnato. Če imate prosto stoječ mešalnik, lahko malo pozabite na gnetenje in med tem časom pregledate FB-stran. ☺ Testo naj vzhaja do vsaj dvakratne količine. Na pomokanem pultu nareži testo na

približno 80g težke dele. Med dlanmi dobro pregneti in naredi kroglice.

Ko pokrite kroglice malo vzhajajo, jih narahlo splošči, potem naj ponovno vzhajajo do dvakratne količine.

Krofe polagaj v 170 do 180 stopinj Celzija vročo maščobo z zgornjo stranjo navzdol. Cvri pokrito tri minute na eni strani in nato odkrito tri minute še na drugi strani. Ocvrte polagaj na papirnato brisačko in jih še tople nabrizgaj z marmelado, nutelo, vanilijevo kremo, s skuto ... Na koncu jih potresi s sladkorjem v prahu.

Anica in Patricija Mehle

Pustni običaji izvirajo iz starega poganskega praznika.

V starem Rimu so tako v februarju, mesecu očiščevanja, po ulicah norele množice grozljivih mask, ki so predstavljale obiske umrlih prednikov.

Kasneje se je običaj pomešal s keltskimi in ilirskimi šegami, maske pa so že predstavljale vesel značaj in izganjale zimo.

V Sloveniji je bilo pustovanje prvič omenjeno v prvi polovici 17. stoletja.

Vir: spletna stran Slovenske narodne pesmi

Kviz

1. Katere so naj bolj znane štajerske maske?

- U vile
- P kurenti
- S klovn

2. Pustni čas je premakljiv in je odvisen od:

- A božiča
- V poletja
- U velike noči

3. Kaj je laufarija?

- S pustni običaj
- G novo letni običaj
- K rojstno dnevni običaj

4. Kje je Uršula znana pustna šema?

- V v Novem mestu
- H na Ptuju
- T na Cerknem

5. Najpogostejša jed ob pustu so:

- N krofi
- J palačinke
- O preste

6. Pust je praznik, s katerim pričakujemo:

- E poletje
- A pomlad
- P jesen

7. Pust je dan za:

- R žalovanje
- S šeme
- P garanje

8. Kaj se začne po pustu?

- T 40-dnevni post
- Z zima
- Č novo leto

9. Kako je Ivan Cankar imenoval krofe v svoji črtici?

- C krapci
- N bobi
- B škopit

10. Kdo prinaša po hišah srečo in dobro letino na pustni dan?

- F starši
- L otroci
- I maškare

11. Kakšne so pustne šeme?

- H vesele, nagajive in poskočne
- N žalostne, zaspane in mirne
- Ž nerodne, nagajive in nesramne

12. Ljudje se šemijo že od:

- D druge svetovne vojne
- U nekdanj
- V prve svetovne vojne

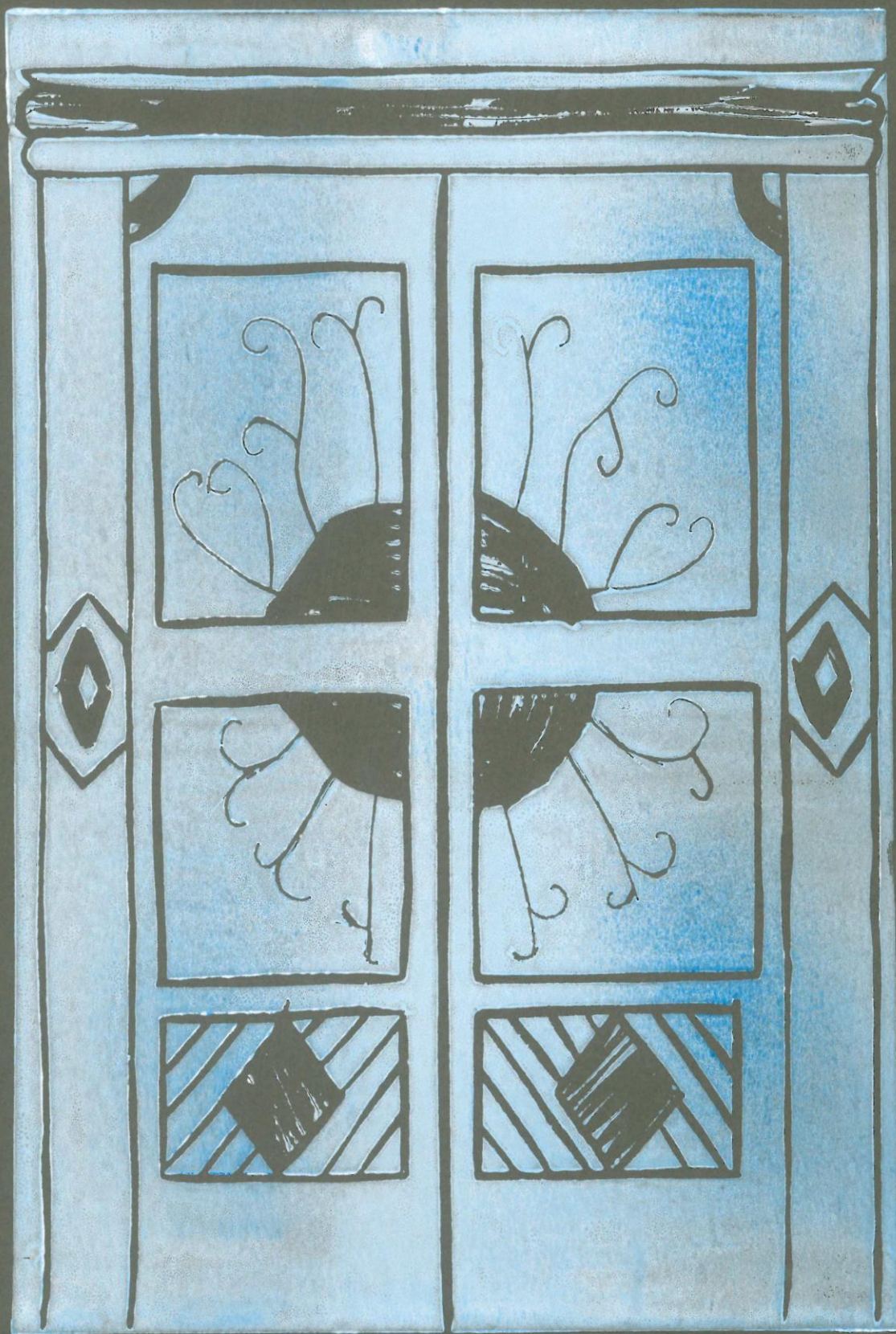
13. Kje je znano borovo gostüvanje?

- Š na Ptuju
- K v Novem mestu
- S v Prekmurju

14. Včasih so se šemili:

- T le neporočeni moški
- R vsi
- P le ženske in otroci

Lucija Hrastnik

linorez Stara vinta Klara Brechs, 7. b

KNJIŽNICA DEBRO

Tomov repek

V četrtek, 19. januarja, je bila v šolski knjižnici v Debru pravljica ura v sklopu projekta Spoznajmo drugačnost skozi živali v pravljicah in pesmih.

Najprej so otroci rešili uganko in tako ugotovili, da bodo poslušali pravljico ter pesem o prašičku. S knjižničarko so se pogovorili o domačem in divjem prašiču ter ob fotografijah našteji, v čem sta si različna. Sledil je pogovor o razlikah med vrstniki v vrtcu, ki jih otroci opazijo. Nato je knjižničarka prebrala pravljico Linde Jennings

Tomov repek. Otroci so pridno poslušali, kar so dokazali s pripovedovanjem o težavah prašička Toma ob ilustracijah v slikanici. Nato so poslušali in zapeli še pesmico Pujsi debelusi.

Prijetno srečanje so zaključili z obljubo, da se bodo ob novi pravljici in pesmicah ponovno družili v februarju.

Lidija Toplišek

MŠ LAŠKO

Konjički v 3.b-razredu

Odločili smo se, da bomo v vsaki številki Kratkočasnika predstavili nekaj učencev, ki se v prostem času ukvarjajo z različnimi dejavnostmi. Največ jih je seveda s področja ustvarjanja. Vmes se najde tudi kakšna, ki malce izstopa. Vsi otroci pa predvsem radi rišejo. In tako smo naredili dva intervjuja.

Gal Čop, Maks Vodišek Razboršek in Toni Turnšek, kaj boste predstavili?

Gal: Jaz bom predstavil svoj konjiček in potem bomo vsi trije predstavili še, kaj kaj počnemo skupaj.

Gal, ti zbiraš znamke. Kdo te je navdušil za to?

Gal: Za zbiranje znam me je navdušil moj dedek Aleš.

Ali znamke zbiraš sam?

Gal: Znamke zbiram sam. Prinesli so mi jih že različni ljudje, prijatelji in sorodniki.

Imaš znamke samo iz Slovenije ali tudi iz drugih držav?

Gal: Imam znamke vseh držav na svetu. Znamke sem podedoval tudi od svojega sorodnika. Zdaj pa sem zbirki dodal nekaj znamk že tudi sam.

Si mogoče že preštel, koliko znam imaš?

Gal: Da, ravno včeraj. Imam jih 85.

Ali veš, kako se reče osebi, ki zbira znamke?

Gal: Filatelist. To mi je povedala učiteljica v šoli.

Kako morajo biti znamke spravljene?

Gal: V posebni knjigi. Ne smeš se jih dotikati. Le s posebno pinceto.

Si na katero znamko še posebej ponosen, da jo imaš v svoji zbirki?

Gal: Da, na znamke od Petra Prevca, bivše Jugoslavije in Bolgarije.

S sošolcema Maksom in Tonijem tudi rišete. Maks, kako sta z Galom začela risati skupaj?

Maks: Ustanovila sva klub in povabila še nekaj fantov iz razreda, da se nama pridružijo.

Kaj večinoma rišete in kdaj?

Gal, Maks in Toni: Večinoma rišemo vozila: resnična in izmišljena. Največkrat rišemo doma ali v podaljšanem bivanju.

Matija Vrečko, tudi ti nam predstavi, s čim se ukvarjaš v prostem času.

Rad rišem kralje, super junake in kraljestva.

Kje dobiš ideje?

Izmislil si jih. Domišljam si, kako bi kdo izgledal, in dam osebam imena, kot so Kralj prašičev, slonov, gepardov, sokolov, levov in žiraf. Potem rišem tudi »zlobce«. To so Kralj teme, Kiko Zlobec in Zlobec Naj. Super junak je zaenkrat Super Jojo.

Za kaj boš uporabil te junake?

Izmislil si bom igro. Uprizoril bom borbe. Si izmislil tudi prostor za bitke. Mogoče bom iz njih izdelal igralne karte.

Ali ti je kateri od junakov najbolj všeč?

Vsi so mi všeč, ker je vsak drugačen in vsak nekaj posebnega.

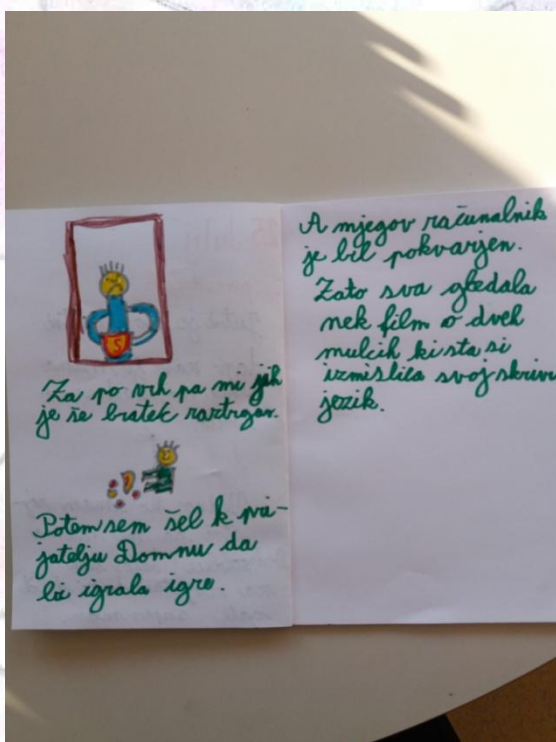
Ana Cestnik, foto Vit Zeme

PŠ DEBRO

Besedno ustvarjanje

V podaljšanem bivanju imamo zelo radi knjige. Včasih jih prebiramo učiteljice, včasih jih prebirajo učenci, in sicer tudi skupaj s sošolci. Nad vsemi aktivnostmi smo tako navdušeni, da smo se odločili, da bomo tudi sami postali pisatelji, pesniki in ilustratorji. Tako so nastali in še nastajajo čudoviti izdelki.

Brigita Kovač

Sreča

Kaj je zame sreča?

Morda veliko darilo, ki se bo z leti pozabilo,
ali bedasta igrača, ki ti nikoli veselja ne vrača?

Ne, to zame ni sreča.

Sreča je, če imaš ob sebi nekoga,
ki te spodbuja in ti ne pravi, da si čista nula.

Zanj si junak in to ne more biti vsak.

On je tisti, ki ti prežene
slabe misli.

Je oseba, s katero greš v kino
in se imaš z njo fino.

Je nekdo, ob katerem se imaš lepo.

Je ta, ki te rad ima.

Sreča je nekaj, kar te osreči.

Je tista sila, ki te žene naprej
in razlog, da si okej.

Premalokrat se veselimo
in tako na lastno srečo hitro pozabimo.

Je nekaj, česar ne moreš opisati
in prav tako ne narisati.

Je moč, ki jo imaš v srcu,
je »stvarca«, skrita globoko v tebi,
ki pride na plan, ko ugotoviš,
da imaš srečen dan.

Barbara Grešak